

Na osnovu člana 79. stav 1. tačka 5. Ustavnog zakona i člana 30. stav 2. Uredbe o organizaciji i radu Saveznog izvršnog veća ("Službeni list FNRJ", br. 20/58), Savezno izvršno veće donosi

**UREDBU
O RATIFIKACIJI KONVENCIJE
MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA
BR. 53**

(Sl. list FNRJ - Međunarodni ugovori br. 9/61)

Osnovni tekst na snazi od 25/09/1961 , u primeni od 25/09/1961

Član 1.

Ratifikuje se Konvencija Međunarodne organizacije rada br. 53 o minimumu stručne sposobnosti zapovednika i oficira trgovačke mornarice, doneta 24. oktobra 1936. godine u Ženevi ^[1], koja u originalu na francuskom ^[2] i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

**KONVENCIJA O MINIMUMU STRUČNE
SPOSOBNOSTI ZAPOVEDNIKA I OFICIRA
TRGOVAČKE MORNARICE, USVOJENA U
ŽENEVI 24. OKTOBRA 1936. GODINE**

Opšta konferencija Međunarodne organizacije rada,

Koju je sazvaio, u Ženevi, Administrativni savet Međunarodnog biroa rada, gde se i sastala, 6. oktobra 1936. godine, u svoje dvadeset prvo zasedanje,

Pošto je odlučila da usvoji razne predloge o utvrđivanju, u svakoj pomorskoj zemlji, minimuma stručne sposobnosti koji se zahteva od zapovednika, oficira palube i oficira mašinista koji vrše dužnosti zapovednika straže na trgovačkim brodovima, pitanje koje čini četvrtu tačku dnevnog reda zasedanja,

Pošto je odlučila da ti predlozi dobiju oblik međunarodne konvencije,

usvaja danas, dvadeset četvrtog oktobra, hiljadu devetsto trideset šeste godine, niže navedenu konvenciju koja će biti nazvana Konvencija koja se odnosi na diplomu o sposobnosti oficira, od 1936. godine:

Član 1.

1. Ova konvencija primenjuje se na sve brodove registrovane na jednoj teritoriji u

pogledu koje je na snazi navedena konvencija, koji ostvaruju pomorsku plovidbu, izuzimajući:

- a) ratne brodove;
- b) državne brodove i brodove u službi javne uprave, koji nisu namenjeni trgovini;
- c) drvene brodove primitivne konstrukcije, kao što su dousi i džunke.

2. Nacionalno zakonodavstvo može odobriti odstupanja, potpuna ili delimična, u pogledu brodova bruto tonaže ispod 200 tona.

Član 2.

Za primenu ove konvencije pod sledećim izrazima treba podrazumevati:

- a) "zapovednik ili poslodavac" - svako lice koje upravlja brodom;
- b) "oficir palube starešina straže" - svako lice izuzev pilota, koje je stvarno zaduženo za navigaciju ili za manevrisanje broda;
- c) "glavni mašinista" - svako lice koje stalno rukovodi mašinskom službom na brodu;
- d) "mašinski oficir starešina straže" - svako lice koje je stvarno zaduženo za upravljanje brodskim mašinama.

Član 3.

1. Niko ne može obavljati niti biti angažovan da obavlja na brodu, na koji se odnosi ova konvencija, funkcije zapovednika ili poslodavca, oficira palube u svojstvu starešine straže, starešine mašinista i mašinskog oficira starešine straže, ako nije nosilac svedočanstva o sposobnosti za obavljanje ovih funkcija, izdatog ili potvrđenog od strane javne vlasti na teritoriji na kojoj je brod registrovan.

2. Samo u slučaju više sile može se odstupiti od odredaba ove konvencije.

Član 4.

1. Niko ne može dobiti svedočanstvo o sposobnosti:

- a) ako nije dostigao minimum starosti koji se traži za izdavanje ovog svedočanstva;
- b) ako njegovo profesionalno iskustvo nije dostiglo minimum trajanja koji se traži za izdavanje ovog svedočanstva;
- c) ako nije sa uspehom položio ispite organizovane i kontrolisane od

strane nadležnih vlasti u cilju konstatovanja njegove sposobnosti za obavljanje odgovarajućih funkcija prema svedočanstvu za koje je kandidat.

2. Nacionalno zakonodavstvo treba da:

- a) odredi minimum starosti i postignutog profesionalnog iskustva kandidata svake kategorije svedočanstva o sposobnosti;
- b) predvidi organizovanje i kontrolu od strane nadležnih vlasti jednog ili više ispita u cilju utvrđivanja da li kandidati za svedočanstva o sposobnosti raspolažu sposobnošću koja se traži za obavljanje funkcija koje odgovaraju svedočanstvu za koje je kandidat.

3. Svaka država članica Organizacije može, za vreme perioda od tri godine od datuma svoje ratifikacije, izdati svedočanstvo o sposobnosti licima koja nisu polagala ispit u smislu paragrafa 2 b) ovog člana, pod uslovom:

- a) da ova lica raspolažu dovoljnim profesionalnim iskustvom na odgovarajućim funkcijama o kojima je reč u svedočanstvu;
- b) da nikakva ozbiljan tehnička greška nije izneta protiv ovih lica.

Član 5.

1. Svaka država članica koja ratifikuje ovu konvenciju treba da obezbedi pomoću sistema efikasne inspekcije njenu stvarnu primenu.
2. Nacionalno zakonodavstvo treba da predvidi slučajeve u kojima vlasti jedne države članice mogu zaustaviti svaki brod imatrikulisan na njihovoj teritoriji zbog prekršaja odredaba ove konvencije.
3. Kada vlasti jedne države članice koja je ratifikovala ovu konvenciju konstatuju prekršaj ovih odredaba na nekom brodu imatrikulisanom na teritoriji neke druge države članice koja je takođe ratifikovala ovu konvenciju, ove vlasti treba da o tome podnesu izveštaj konzulu države članice na čijoj teritoriji je brod imatrikulisan.

Član 6.

1. Nacionalno zakonodavstvo treba da odredi primenu kaznenih ili disciplinskih sankcija u slučajevima kada se ne poštuju odredbe ove konvencije.
2. Ove kaznene ili disciplinske sankcije treba da budu predviđene naročito protiv:
 - a) brodovlasnika ili njegovog agenta, zapovednika ili poslodavca koji zaposli lice bez svedočanstva koje je predviđeno kao obavezno ovom konvencijom;
 - b) zapovednika ili poslodavca koji dopuste da jednu od funkcija označenih u [članu 2.](#) ove konvencije obavlja neko od lica bez

svedočanstva koje bi odgovaralo bar toj funkciji;

c) lica koja su se na prevaru ili putem lažne isprave zaposlila u jednoj od funkcija određenih u [članu 2.](#) ove konvencije a da nisu titulari za to potrebnog svedočanstva.

Član 7.

1. Što se tiče teritorija pomenutih u članu 35. Ustava Međunarodne organizacije rada, svaka država članica Organizacije treba da proprati svoju ratifikaciju izjavom u kojoj će staviti do znanja:

a) teritorije za koje se obavezuje da će primenjivati bez izmene odredbe konvencije;

b) teritorije za koje se obavezuje da će primenjivati odredbe konvencije sa izmenama i u čemu se sastoje te izmene;

c) teritorije za koje je konvencija neprimenljiva i, u tom slučaju, razlog zbog kojih je neprimenljiva;

d) teritorije u pogledu kojih zadržava pravo odlučivanja.

2. Obaveze pomenute u stavovima a) i b) prvog paragrafa ovog člana smatraće se sastavnim delom ratifikacije i proizvođiće isto dejstvo.

3. Svaka država članica može otkazati novom izjavom u potpunosti ili delimično sve ili samo neke od rezervi koje su sadržane u ranijoj izjavi u smislu stavova b), c) ili d) prvog paragrafa ovog člana.

Član 8.

Službene ratifikacije ove konvencije biće dostavljene generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada koji će ih registrovati.

Član 9.

1. Ova konvencija obavezivaće samo države članice Međunarodne organizacije rada čija ratifikacija bude registrovana od strane generalnog direktora.

2. Ona će stupiti na snagu dvanaest meseci pošto generalni direktor Međunarodnog biroa rada bude registrovao ratifikaciju dve države članice.

3. Posle toga ova će konvencija stupiti na snagu za svaku članicu po isteku dvanaest meseci od dana kada njena ratifikacija bude registrovana.

Član 10.

Čim ratifikacija dve članice Međunarodne organizacije rada bude registrovana, generalni direktor Međunarodnog biroa rada saopštiće to svima članicama

Međunarodne organizacije rada. On će im saopštiti, isto tako, registrovanje ratifikacija koje mu budu docnije dostavile sve druge članice Organizacije.

Član 11.

Svaka država članica koja je ratifikovala ovu konvenciju može je otkazati po isteku perioda od deset godina posle datuma prvobitnog stupanja na snagu konvencije, aktom dostavljenim generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada i od njega registrovanom. Otkaz će stupiti na snagu tek posle godinu dana od njegovog registrovanja.

2. Svaka država članica koja je ratifikovala ovu konvenciju, a koja u roku od godinu dana po isteku perioda od deset godina, spomenutog u prethodnom paragrafu, ne upotrebi pravo otkaza predviđeno ovim članom, biće obavezna za nov period od deset godina, i prema tome, moći će da otkaže ovu konvenciju po isteku svakog perioda od deset godina pod uslovima predviđenim u ovom članu.

Član 12.

Po isteku svakog perioda od deset godina, računajući od stupanja na snagu ove konvencije, Administrativni savet Međunarodnog birao rada podneće izveštaj Opštoj konferenciji o primeni ove konvencije i odlučiće da li je potrebno da se stavi na dnevni red Konferencije pitanje njene potpune ili delimične revizije.

Član 13.

1. U slučaju da Konferencija usvoji novu konvenciju koja je potpuno ili delimično menjala ovu konvenciju, sem ako nova konvencija ne predviđa drukčije:

- a) ratifikacija nove konvencije od strane jedne članice imaće za punopravnu posledicu, bez obzira na gore navedeni [član 11](#), neposredni otkaz ove konvencije, uz rezervu da je nova revidirana konvencija stupila na snagu;
- b) od datuma stupanja na snagu nove revidirane konvencije ova konvencija prestaće da bude otvorena za ratifikaciju članica.

2. Ova konvencija ostaće u svakom slučaju na snazi u svojoj formi i sadržini za članice koje bi je ratifikovale, a koje ne bi ratifikovale novu revidiranu konvenciju.

Član 14.

Francuski i engleski tekst ove konvencije jednako su punovažni.

Član 2.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana po objavljivanju u "Službenom listu FNRJ".

Savezno izvršno veće

R.s. br. 38
22. februara 1961. godine
Beograd

Zamenjuje Predsednika Republike
Potpredsednik Saveznog izvršnog veća,
Edvard Kardelj, s. r.

NAPOMENA EKSPERT-a:

^[1] Ratifikacioni instrumenti navedene konvencije shodno članu 8, deponovan je kod generalnog direktora Međunarodne organizacije rada 25. maja 1961. godine u Ženevi. Konvencija je stupila na snagu, shodno članu 9, dvanaest meseci od dana deponovanja instrumenta, tj. 25. maja 1962. godine.

^[2] Tekst na francuskom nije prikazan.

